

7. Fiskeriets Fremme ved Lettelse af Fangstens Transport.

Dette Emne, hvis nærmere Oplysning var overdraget Holst og Noersgaard, blev foredraget af Førstnævnte. Kommissionen besluttede i Anledning af samme at udtale:

„At Kommunikationsmidlernes Forbedring gennem den derved bewirkede livligere Afsetning og forhøiede Priser for Fangsten stiller sig som den første Betingelse for Fiskeriets heldige Udvikling, og at Kommissionen maa anse det for nødvendigt, naar Fiskerierne skulle opnaa den Værdi, de kunne, at Jernbanernes Hovedlinier ved Eidebaner sættes i Forbindelse med de vigtigste Fiskepladse, fremsfor andre: Stagen, Hirtshals, Harboøre, Nymindegab, Gilleleie“.

8. Maaden, hvorpaa de af Statskassen til Fiskeriets Fremme i Almindelighed bevilgede Midler bedst anvendes.

Følgende Udtalelse vedtoges efter den om dette Spørgsmaal pleiede Forhandling:

„I det Kommissionen gaar ud fra, at Understøttelse til Havneanlæg, Laan til Fiskerifelskaber, Hjælp til kunstig Fiskeudlækning, samt til Fiskeriudstillinger bør bevilges paa særlige Konti i Finantsloven, samt at der ikke bliver Spørgsmaal om af en almindelig Bevilling til Fiskeriets Fremme at afholde Udgiften enten til Fiskeriinspektører, Fiskerikonsulenter eller anden Medhjælp for Ministeriet eller Fiskerne, da disse Udgifter i Henhold til Kommissionens Forslag (se yderligere nedenfor) ville være at afholde af andre Konti, formener den, at der fremdeles bør bevilges en større Sum, der stilles til Ministerens Raadighed for at anvendes til Fiskeriets Fremme. Af denne Sum burde formentlig udredes Understøttelser til naturvidenskabelige Undersøgelser og andre videnskabelige Arbejder i Fiskeriernes Interesse, til Forsøg paa at drive en eller anden Art Fiskeri, hvor det ikke har været drevet før, til Forsøg fremdeles paa at tilvirke Fiske paa nye Maader for at gjøre dem til en søgt Handelsvare, til trængende Fiskere, hvor der er indtruffet en større almindelig Ulykke, eller hvor Hjælpen paakalder for et større Samfund af Fiskere. Formanden maatte dog udtale, at han ikke troede det heldigt at binde Hænderne for meget paa Ministeren, som maatte kunne disponere over Summen i ethvert Tilfælde, som angik Fiskeriernes Fremme i Almindelighed.“

9. Naturvidenskabelige Undersøgelser til Fiskeriets Lær.

Efterat dette Emne var indledet og foredraget af Dr. Lütken, og Forhandling beskangaende pleiet, vedtoges følgende Udtalelse:

„Anerkjendende naturvidenskabelige Undersøgelser store Betydning for Fiskerierne, særlig for Fiskerilovgivningingen og Administrationen, maa Kommissionen anbefale Regjering og Rigsdag med rund Haand at bevilge de fornødne Midler til at fortsætte de begyndte, men ved et sørgeligt Dødsfald afbrudte, praktisk-videnskabelige Undersøgelser over de danske Haves, deres Naturforhold og Fiskerierne, saavel som til Undersøgelser over disse Haves Fiske og andre i økonomisk Henseende vigtige Havdyrs Naturhistorie og Livsforhold, forsaavidt eller saasnart som de dertil nødvendige brugbare Kræfter maatte være tilstede.“

10. Oprettelse af et Fiskerimuseum, eventuelt med Skole for Fiskere.

Formanden indleiede Forhandlingen om dette Anliggende, med Bemærkning dog, at Tanken om at sætte en Skole i Forbindelse med Museet ikke var hans, men fremkommen ved en Mand udenfor Kommissionen. Det vedtoges at udtale:

„Ejendødt Kommissionen anerkjender, at et Fiskerimuseum, d. v. s. en offentlig Samling af Fiskeredskaber, Modeller o. v., saavel de i Landet brugelige som fremmede, vilde have sin store Interesse og være til Nytte saavel for Fiskere som for Administrationen, kan Kommissionen dog, i Betragtning af de dermed forbundne betydelige Udgifter til Bygning, Samlinger,